

Mindennapi imádság Jézus Szívéhez

Jézus Szentséges Szíve, a mai napon Tebenned, a Te kegyelmedben akarok élni, benne megmaradni, akármi történik is. Tarts távol a bűntől, és erősítsd akaratomat, hogy ügyelni tudjak érzéseimre, képzeletemre és szívemre.

Segíts, hogy megszabaduljak bűnre vezető hibáimtól. Kérlek, add meg ezt nekem a Szeplőtelen Szűzanya által. Ámen.

KÖZÖSSÉGEINK
Hétköznapok lelkigyakorlata
Katekumenátus
Antióchia

NEK
Elkezdődött a misszió éve
Nagykilenced

Interjú a Szauer házaspárral
Új terek a plébánián
24. Cserkész Világdzsembori

A BAROSS GÁBOR-TELEPI JÉZUS SZÍVE
EGYHÁZKÖZSÉG HIVATALOS LAPJA
2. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

JÉZUS SZÍVE

December
2019.

★ Alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint! ★

Misszióink növekedni a szeretetben

Az új egyházi év kezdetén két hangsúlyt szeretnék kijelölni: Jézus Szívének szeretetét és küldetésünket a környezetünkhöz. Jézus Szívének szeretete helyett állhatna itt a következő: Jézus Szívének tisztelete. Fontosnak találom ezt a különbséget, mert először is arra hívok mindenkit, hogy mélyüljünk el Jézus Szívének szeretetében.

Természetes dolog, hogy ha ezt közösségi szinten határozzuk el, és ha keresünk közösségi formákat, akkor már Jézus Szívének tiszteletéről beszélünk. Az év során mind a két hangsúly meg fog jelenni. Amit már most meghirdetek:

az elsőpénteki szentségimádásokat nagy ünnepélyességgel szeretném a közösséggel együtt végezni, és mindenkit hívok, hogy januártól az Eucharisztikus Kongresszusig mind végezzük el a nagykilencedet. Ha valaki nem pontosan érti e kifejezéseket, ne ijedjen meg: segíteni fogunk a Jézus Szíve tisztelet e kulcskifejezéseinek megértésében.

Küldetés a környezetünkhöz. Jézus mennybemenetelekor ezt mondta tanítványainak: "Menjeteek tehát, tegyéteek tanítványommá mind a népeket!" Ez a küldetés valamiképp a mi küldetésünk is. Van küldetésünk és az mindenkihez szól. A küldetésünkhöz kell hűségesekek legyünk, nem pedig érdekeket kell képviseljünk, mert az Egyháznak küldetése van és nem érdekei. Nem a saját elgondolásainkat kell tehát erőltetnünk, nem is az érdekeinket kell képviseljünk elsősorban, hanem a küldetésünket beteljesíteni. És nem szabad, hogy a félelmeink vezessenek, hanem egyedül Jézus biztatása, aki a hit hirdetésekor minket erő megpróbáltatásokkal kapcsolatban, ezt mondja: "Én olyan ékesszólást és bölcsességet adok nektek, hogy egyetlen ellenfeletek sem tud majd ellenállni vagy ellentmondani nektek!" (Lk. 21,15) Jézus ezen parancsa és ígérete alapján kell keressük a mi saját küldetésünket itt, Baross Gábor-telepen, Budapest, 2019-2020-ban.

Soha meg nem szűnő feladatunk, hogy növekedjünk a szeretetben, és törekednünk kell a szeretet elmélyítésére a plébániai kapcsolatainkban is.

Hittel és szeretettel: Gábor atya

Tücsök szól.

A parázs már az alvó nyájról énekel.

Ezüst fény

vigyázza a pásztor hangos álmát.

Fényes éj

borít rád egy csillagpettyes felleget.

Aludj jól,

pásztor álmodj asszonyt, álmodj ágyat, párnát.

Hulló fény,

égi titok érkezik a földre.

Asszony sír,

és gyermek-Istent vajúdik a szalmán.

Asszony sír,

és szép szemében boldog gyöngy a könnye.

Együtt él

a gyermek most az almon és az arcán.

Megszületik az Isten, és sírva érkezik, s bár többre

nem telik, a barlang mélyén imádja Őt minden.

Pásztorsíp:

furcsa dallam száll a furcsa éjben.

dicsőség,

éneklük a boldog angyalok.

Békesség

benn a szívben s kint a rezgő szélben.

Isten sír,

és sírásától Mária álma jobb.

Megszületik az Isten és hozzánk érkezik, s bár többre

nem telik, a szíve mélyén imádja Őt minden.

Felhő jár

és boldog dalt zümmög sok-sok angyal.

Nincs halál,

hisz mosolyogva fordul most a Föld.

Kelj föl már,

örvendezz együtt az égi karral.

Isten vár,

hív a csillag, indulj, keresd Őt.

Bayer Róbert

Új terek a plébánián

A Gazdasági Bizottság beszámolója

A plébánia hátsó épületének kibővítése, tetőjének felújítása a végéhez közeledik. Eredetileg szeptember 30-ra kellett volna elkészülni a munkálatokkal. A késedelem oka igen sokrétű, nem is bonyolódna bele a részletezésbe. Reméljük, hogy mire ezeket a sorokat olvassák, már birtokba vehették az elkészült épületrészt, és a közösségek már használhatják azokat. Erre nagy igény van, hiszen a cserkészfoglalkozások átmeneti megoldásként családoknak, játszótéren folytak eddig. Ezúton is köszönjük a "befogadó" családoknak, hogy helyszínt biztosítottak az őrsgyűléseknek, és minden szülő türelmét. A kert használata sem engedélyezett a felvonulási terület miatt, valamint a közösségi tér is raktárként funkcionál.

A templom villámvédelmének kialakítása elkezdődött, a torony levezetéseit ipari alpinisták elkészítették. A szakvállalkozó hamarosan elvégzi a templomhajón is a munkát, a levezetésekkel, bekötésekkel, földelésekkel, eleget téve ezzel korábbi felülvizsgálatok alkalmával előírt szabványosításoknak.

A gazdasági bizottságban összegyűjtöttük az elkövetkezendő időszakban elvégzendő munkálatokat, és költségigény, valamint hasznosság és hatás szerint rangsoroltuk őket. Ezek alapján a felsorolásba az alábbi feladatok kerültek:

1. közösségi tér rendbetétele, használatra alkalmassá tétele;
2. a templom üvegablak világításának felmérése világítás-technikussal;
3. a kórusvilágítás felújítása világítás-technikus bevonásával;
4. szerszámok szekrény kialakítása a templomkertben;
5. a templom hátsó kertjének rendezése - kerttervező bevonásával;
6. a templomi hirdetőtábla felújítása, világításának megoldása;
7. a közösségi tér világításának megoldása;
8. a templomkert öreg juharfáinak kivágása apránként, a kivágott fák helyére csemeték ültetése;
9. a plébániakert első részének rendezése kerttervező tervei alapján;
10. a hittanterem és a cserkészotthon fűtésének rendbetétele, vezérlésének megoldása;
11. a hittanterem padlóburkolatának cseréje;
12. napelemrendszer felszerelése a templomra.

*Szauer Kristóf
Gazdasági Munkacsoport*

► Segítség adományoddal!

Mindnyájan jól tudjuk, hogy plébániánk léte anyagilag a hívek adakozásától függ. Bízunk benne, hogy továbbra is szívügyüknek tartják templomunk és plébániánk sorsát, ezért bizalommal kérjük és várjuk adományait banki átutalással (Baross Gábor-telepi Jézus Szíve templom, OTP: 11722003-20030267), vagy személyesen a plébánián (1224 Budapest, Dózsa György út 80.).

Kövessd a plébánia híreit, eseményeit online!

www.barosstemplom.hu
www.facebook.com/barosstemplom
barossforum levelezőlista
(feliratkozas@barosstemplom.hu)

Impresszum

Felelős kiadó: Mazgon Gábor plébániai kormányzó
Szerkesztő: Müller Eszter, Tördelés: Turcsik István

Írj nekünk, ha észrevételed van, ha híred van, ha szívesen részt vennél az újság szerkesztésében!
kommunikacio@barosstemplom.hu

Elkezdődött a misszió éve

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készülletünk harmadik évéhez értünk. Az elmúlt két év az egyéni, közösségi életünk lelki megújítását tűzte ki célul, amiben a gyakori szentségimádás, az Oltáriszentségről szóló prédikációk, közös imádkozások és lelkigyakorlatok igyekeztek bennünket megerősíteni. A Krisztus király ünnepének előestéjén tartott világméretű szentségimádással beléptünk készülletünk utolsó évébe, ami a missziót jelöli meg feladatként számunkra.

Jézustól mindnyájan lelki kincseket és szeretetet kaptunk, ami arra kötelez bennünket, hogy ezt a szeretetet továbbadjuk. Megszólítsuk, lelkesítsük az embereket, megismertessük velük az Oltáriszentségben jelen lévő Jézust, hozzá vezetve őket. Tanúságot tegyünk a hitünkéről, értékrendünkéről, egymás és Jézus iránti szeretetünkről a többiek előtt, még ha ez sokszor nehéz és akadályokba ütközik.

Mutassuk meg életünkkel, keresztyünk elfogadásával, hogy a nehézségek nem távolítanak el minket Jézustól, hanem egyre

közelebb visznek hozzá. El kell mondanunk a családjunkban, a munkahelyünkön, a környezetünkben élő embereknek, hogy Jézus az, aki az életünkben mindenre válasz és megoldás, aki magányunkban társunk és vigaszunk, aki minden hibánkkal együtt végtelenül szeret. Mondjuk el, hogy az Isten a Szeretet és Jézus a „láthatatlan Isten képmása”. Ő az, aki az Oltáriszentségben jelen van és „minden forrásunk belőle fakad”.

Készítsük fel szívünket a jövő évi nagy találkozásra Jézussal! Imádkozunk nagykilencedet és forduljunk a hátralévő kilenc hónap első pénteki szentmiséiben és a szentségimádáson Jézus Szentséges Szívéhez. Kérjük Őt, teljes szívünkkel, hittel és bizalommal, hogy hozzon megtérést és lelki megújulást fővárosunk, népünk, nemzetünk, Európa és a világ számára.

„Töltsetek annyi időt az áldott Oltáriszentség előtt, amennyit csak lehet. És Ő be fog tölteni erejével és hatalmával!” (Kalkuttai Szent Teréz)

Szívből kérek és hívok mindenkit az egyházközösségben, hogy jöjjön el és imádkozunk együtt januártól szeptemberig, minden első pénteken Jézus Szívéhez. Ajánljuk fel imádságunkat, szívünket Jézusnak, hogy adjon lelki megújulást mindnyájunknak és azoknak, akik megnyitják szívüket felé. Alakítsa a szívünket, és történjen minden az Ő Szentséges Szívének akarata szerint!

Drága Szűzanyánk! Magyarok Nagyasszonya könyörögj értünk!

*Szeretettel:
Godányi Kriszti
NEK küldött*

NEK regisztráció

A 2020. szeptember 13-20. között megrendezésre kerülő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra már szeptember óta lehet regisztrálni. A programok három csoportba oszthatók. Lesznek ingyenes, regisztráció nélküli események és térítéses, regisztrációhoz kötött események. A programokról és a díjakról az iec2020.hu honlapon lehet tájékozódni. Fontos tudni, hogy aki szeretne részt venni a térítéses programokon, annak érdemes 2020. március 13-ig a kedvezményes időszakban a jegyet megváltani. 2020. március 14. és 2020. július 31. között teljes áron értékesítik a jegyeket. Utána pedig 2020. szeptember 12-ig emelt áron lehet már csak jegyet venni.

Maga a regisztráció nem vesz sok időt igénybe, azt az iec2020.hu/hu/regisztracio oldalon lehet megtenni. Néhány személyes adat megadás után már saját profilunk lehet, aminek a segítségével jelentkezhetünk a programokra. Az ünnepi nyitómisére és a zárómisére is szükséges a regisztráció. A nyitómisén lesz sok

ezer gyermek elsőáldozása, ahogy ez 1938-ban is volt. Erre az eseményre közösen megyünk a plébániáról saját elsőáldozóinkkal.

Lesz lehetőség majd csoportos regisztrációra is, de erről még nem tudunk többet mondani. Akinek esetleg nehézséget okoz az online regisztráció, annak van lehetősége egy regisztrációs lap kitöltésével jelentkezni.

Ha valakinek segítségre van szüksége, annak érdemes az iec2020.hu/gyik oldalon tájékozódni, mert ott sok hasznos információt gyűjtöttek össze. Ha pedig további segítségre van szükség, akkor keresse meg plébániánk valamelyik NEK küldöttjét.

Hazlinkszy Gábor
NEK küldött

Nagykilenced

Újévi fogadalom lehet akár a nagykilenced is!

A 21. század emberének a kötöttségek egyfelől megsokkoltak, másfelől riasztóak. Egy szolgáltatónál gondolkodás nélkül aláírunk 12-24 hónap hűségidőt, mert így kapunk kedvező tarifát. Ugyanakkor riasztó, mert fél év múlva érkezik egy kedvezőbb ajánlat.

Van viszont egy ajánlat, amit még a 17. században kaptunk magától Jézustól, és azóta is aktuális:

„Megadom a végső megigazulás kegyelmét mindazoknak, akik 9 egymást követő hónap első péntekén megáldoznak. Nem halnak meg a halálos bűn állapotában, sem a nekik szükséges szentségek nélkül. Isteni szívem biztos menedékük lesz haláluk óráján.” Jézus ezt az ígéretet Alacoque Szent Margitnak adta. Csak 9 hónapos hűségidőről van szó és csak egy nap egy hónapban, igaz az az egy nap kötött.

Az üdvösségünk nem lehet jobb ajánlat! És ez a lehetőség mindig fennáll!

Mit is kell tennünk ezért? 9 egymást követő pénteken meggyónjuk a bűneinket, részt veszünk szentmisén, és megáldozunk. Komoly elhatározás ez. Le kell mondanunk esetleg programokról, a nyaralásunkat is ehhez kell igazítanunk. De ha sikerül megtennünk, akkor biztosak lehetünk abban, amit Jézus ígért, vagyis életünk végén felkészülten, a bűnbánat szentségében, a betegek kenetében és a szent útravalóban megerősödve várjuk a találkozást Istennel.

A 2020-as Eucharisztikus Kongresszushoz kapcsolódóan arra kéri a Magyar Egyház a híveket, hogy tartsunk minél többen nagykilencedet a kongresszusért és önmagunkért. 2020. január 3-án indul ez az áhítatgyakorlat és 2020. szeptember 4-ig tart. Így pont a kongresszus előtt véget ér.

Arra buzdítok mindenkit, hogy vegyen részt ebben! Ha nem is sikerül a kilenced, de próbáljon meg minél több elsőpénteken gyönni, misén részt venni és áldozni.

Hazlinkszy Gábor
NEK küldött

"Nem az a fontos, hogy mi mindent teszünk, hanem az, hogy tetteinkben mennyi a szeretet."

A "caritas" görög szó, jelentése szeretet. A mi küldetésünk a szolgáló szeretet. Igyekszünk feltérképezni, hogy a plébánia területén kinek van szüksége ránk, a szolgálatunkra az adományokon kívül is. Ez rendkívül nehéz, mert legtöbbször szegénylik rászorultságukat.

Ezért folyamatosan várjuk a segítséget e téren: aki tud olyan rászorulókról, akinek szüksége van személyes törődésre, kérjük, jelezze a lenti elérhetőségeken.

Plébániánk területén sok a kisgyermekes család, ezért úgy gondoljuk, számukra segítő szeretetünk megnyilvánulása, ha szabadidőnk az ő életük megkönnyítésére fordítjuk (pl. ruhabörze).

Terveink közt szerepel, hogy a Karitás Központ által szervezett képzéseken részt vegyünk. Az "Időslátogató és otthoni segítségnyújtó tréning", valamint a "Beteglátogató tréning" nem csupán praktikus ismeret nyújt a segítséghoz, hanem olyan közösségben eltöltött lelki él-

ményt jelent, mely elősegítheti hitbeli növekedésünket és erőt adhat további szolgálatunkhoz.

"Nem az a fontos, hogy mi mindent teszünk, hanem az, hogy tetteinkben mennyi a szeretet." (Kalkuttai Szent Teréz Anya)

Szeretettel és imával
a Karitás csoport nevében: Magyar Gabi
t.magyargabi@gmail.com,
telefon: +36306518580

Új hitoktatók

2019 szeptemberétől új hitoktatók kezdték meg a munkájukat a plébánia területéhez tartozó Budafok-Tétényi Baross Gábor Általános Iskolában és a Budafok-Tétényi Egyesített Óvoda Csemetekert tagóvodájában. Apáthy Tímea plébániái közösségünk tagja, az óvodai hittant tartja, Bálint Ilona, Bertalan Regina pedig az iskolai hittanórát vették át. Turcsik Anita a tavalyi évhez hasonlóan idén is folytatja az iskolai hitoktatást.

Apáthy Tímea és Bálint Ilona bemutatkozása itt olvasható:

Miért lettem hitoktató?

Egy háromgyerekes család középső tagja vagyok. Szüleim vallásosan neveltek, a húgommal és bátyámmal egyetemben. Testvéreim sajnos nem vették észre az Úr feltétlen szeretetét, így már csak én gyakorlom a vallásom.

Nagypapám hozott mindig Barossra misére, és próbálta megismertetni velem az Urat. Azóta itt vagyok sok lelkesedéssel, de csak tinédzser koromban tapasztaltam meg először személyesen az Úr szeretetét és törődését. Sokszor éreztem jelenlétét az életem során, és vezetett sok röögő úton.

Kisiskolás koromban elképzelni sem tudtam, hogy katolikus iskolába járjak, az egyetemet mégis egy hittudományi karon végzem. Szépen lassan hívogattott magához.

Így az egyetem végére elképzelni sem tudom az életet Krisztus nélkül. Szeretném, hogy sok ember és gyerek megismerhesse az Urat és megtalálja a hozzá vezető utat. Jézus feltétlen szeretetét és az Iránta való szeretetet szeretném továbbadni másoknak a hitoktatás által. Minden tálentumomat, amit kaptam, bevetem ennek érdekében.

Szeretettel: Apáthy Tímea

"Isten útjai kifürkészhetetlenek...." Róm.11,33

Nagytétényben élek, öt gyermekem és két unokám van.

Kisebbségi megszakításokkal (gyerekek születése) 1998 óta szolgálom a hitoktatásban. Először a plébánián Marczis Ferenc atya kérésére kezdtem tanítani, majd különböző önkormányzati iskolákban és óvodákban folytattam a tanítást. Egyik fiam hosszú éveken keresztül cserkészkedett nagyon buzgón itt, Barosson. A nagylányom meg szintén hittant tanított, itt az iskolában. Két esztendőben is itt szerveztük meg a nyári napközis táborot. A nyár végén szösz Gábor atya, hogy szüksége lenne a szolgálatomra, itt az iskolában.

Így kerültem ide, ahol másodikos és harmadikos gyerekekkel szeretném egyre jobban megismertetni és megszerettetni a gondviselő Isten jóságát és szeretetét. Ezen kívül még két másik iskolában is tanítok.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyerekek megismerjék az Úr Jézus életét, tanítását, a jó Isten irgalmas szeretetét, ami eligazodást nyújt az értékrendjük kialakulásához. Bízom benne, hogy az elvetett mag előbb-utóbb szárba szökken.

Ehhez kérem az Úr bőséges áldását.

Szeretettel: Bálint Ilona

1106 CSERKÉSZ HÍREK

“...úgy itthagyni ezt a világot, hogy jobb legyen, mint ahogy kaptátok.”

Mikor meghallottam, hogy a misszó a témája a mostani hírlevélnek, elgondolkodtam, vajon mit jelent a misszió cserkész oldalról. Misszió=küldetés. Mi a küldetésem cserkészként a világban?

A cserkészetünk fő célja, „hogy a társadalmat olyan életrevaló, elkötelezett, felelős, egészséges polgárok alkossák, akiknek fontos, hogy önmaguk folyamatos nevelése által az Isten felé növekedjenek.”. Ez szép, de ebben hol a konkrét misszióm?

Valójában azzal, hogy a közösséggel együtt egységesen, jó hangulatban és a környezetünkre nyitottan megjelenünk valahol, már az óriási erővel bír. Nem egyszer találkoztunk már olyan helyzettel, ahol idegen gyerekek minket látva, azután érdeklődtek, hogyan csatlakozhatnak hozzánk – elég csak a most őszi csapatkirándulásunkra gondolnom, ahol szintén megtalált egy-két család ezzel a kérdéssel.

Ez is egy lehetőség a misszióra, de én még sem itt látom a fő küldetésünket. Nem csak cserkészként válhat valakiből „egészséges polgár”, aki Isten felé törekszik. És sajnos nem garancia a cserkészet sem minderre. Akkor mi a küldetésem?

Mikor a gyerekek 11-12 évesen cserkészfogadalmat tesznek, azt mondják: „(...) Minden lehetőt megteszek, hogy másokon segítsek. (...)” A felnőtt cserkészek ugyanezt a szöveget még pár mondatnál kiegészítik a tisztí fogadalmukban, köztük ezzel: „(...) A rám bízott cserkészeket a legjobb tehetségem szerint nevelem, és mindenben jó példával járok előttük. (...)”.

Segítség és példa. Talán ez a küldetésem cserkészvezetőként. Segíteni ott, ahol tudok, és olyan életet élni, amit nem szégyellek, amiben boldog lehetek, amiben a Jóisten is jelen van. Nem tudok mindenhol segíteni, és biztos, hogy nem mindenkinek az én segítségemre van szüksége. Mint ahogyan az én életem, amivel én elégedett vagyok, nem hiszem, hogy mindenki számára példa lehet. Főleg, ha a hibáimat is látják. Mégis azt gondolom, a küldetésem arra irányul, hogy azt a jót, amit kaptam eddig az élettől, azt kamatoztatva tudjam visszaforgatni a világba. Szóval és tettel.

A családomtól, a cserkésztől, résztvevőként és vezetőként is rengeteg szívet kaptam, amivel dolgozhatok. Úgyhogy bőven van missziós tevékenységem, ami néha könnyebb, néha nehezebb. De legalább van egy cél, ami felé törekszem.

Baden-Powell, a cserkészet alapítója is megfogalmazza a cserkészek misszióját egy mondatban búcsúlevelében: „Próbáljátok meg úgy itthagyni ezt a világot, hogy jobb legyen, mint ahogy kaptátok.”

Jó munkát hozzá!

Bayer Kinga

*1106. Szent Bernát Cserkészcsapat
csapatparancsnok*

24. Cserkész Világdszembori

Idén nyáron rendezték meg az Egyesült Államokban a 24. Cserkész Dzszebort, amin 47 000 cserkészzel együtt vehettem részt, akik 160 országból érkeztek. A Magyar Cserkészet 280 fővel képviselte Magyarországot, a magyar hagyományokat, mentalitást.

Lassan 2 éve jelentkeztem erre a világszintű eseményre, amire 5 hétvégéből álló felkészülés volt meghirdetve, amelyeken a pénz összegyűjtése, a más kultúrák alapszintű megismerése, közösségépítés, az ország és a magyar cserkészet helyes képviselete volt a cél. Ezek a hétvégék vagy csapat vagy raji szintűek voltak, így megismertük egymást és csapatként vehettünk részt a dzszebortin.

Július 17-én megérkeztem az előtáborba, ami egy iskolában volt Budapesten. Innen utazócsoportonként indultunk West-Virginiába, külön utakon. Én busszal Zürichbe utaztam, onnan repülve mentünk Düsseldorfba, ahonnan transzatlanti járat vitt New Yorkba. Reptéren alvás és egy nap buszozás után értünk a táborhelyre. A Summit Bechtel Reserveben, az óriási cserkészparkban rajonként kb. 8000 fős altáborokban voltunk szétszórva. Körülöttünk amerikaiak, dánok, angolok, costa ricaiak, brazilok, mexikóiak, olaszok és kanadaiak voltak, tehát elég különböző nemzetekkel voltunk körülvéve.

A megnyitó ceremóniára a Magyar Dzszebort Csapattal egyenruhában és menetelve, énekelve vonultunk át. Gyönyörű volt 47 000 cserkészzel együtt megújítani a cserkész fogadalmunkat, Bear Grylls világ főcserkész és a WOSM (Cserkészmozgalom Világszervezete) elnökének beszédét meghallgatni és utána egyet közösen bulizni. Vasárnap angol nyelvű szentmisén voltunk, miközben a más vallású cserkészek a saját liturgiájukon vettek részt. Jó érzés volt a gitáros miséről ismert dallamokat magyarul énekelni, mert a többi 10 000 ember úgysem azt figyelte, hogy milyen szöveget énekelünk.

A Cultural Celebration Day-en minden raji bemutatja saját nemzetét, elkészítette nemzetük jellegzetes ételét, kiállítást építettek. Mi lecsót készítettünk, ami az ottani mirelit ételekkel nem volt könnyű, ráadásul pirospaprikát sem lehetett szerezni, ezért meglehetősen más kinézetű lett, mint egy itthoni, jó paprikás laktató ebéd. A külföldiek láthatóan szerették az ételünket, élvezték a magyar nyelvtörők kimondá-

sát, de az ostar csattogtatásával sokan megszenvedtek. Nagy élmény volt olaszoknál UNO-ban nyerni, mexikói fűszeres szöcskét enni.

A többi nap különböző programokon vehettünk részt, volt benne lövés, gördeszkázás, falmászás, bűvárkodás és a központban az országok kiállításait is megnézhattuk. A tábor területén menetelve énekelve közlekedtek a magyar cserkészek, ez a többi országra nem volt jellemző. Megesett, hogy a tábor egyik széléről a másikba meneteltünk 5 km-t is, de óriási büszkeség volt nézni, hogy mennyien videóznak, fényképeznek minket, vagy csak állnak meg és nézik, ahogy menetelünk.

Nekünk, magyaroknak minden reggel és este volt zászló le- és felvonás. Az egyik magyar raji est szertartásán egy német raji vendégeskedett, mivel minden este valamelyik országot megvendégtünk vacsorával. Végigállták a németek a szertartást, ami annyira megfogta őket, hogy másnap már náluk is volt zászlószertartás.

Szerintem nagyon büszkék lehetünk a magyar cserkész hagyományainkra, hitünkre, szokásainkra. Sok ország cserkészetéből vesztek el olyan szokások, amit mi a cserkészet

Átsejlik benső világunkon

A 90-es évek elején, amikor kicsik voltak a gyerekeim egyre több időt töltöttem Istent keresve, fürkészve, sokszor szoptatás közben, vagy mikor mellettük feküdtem esténként. Ezek a csendes, befelé figyelő idők tapasztalatai inspiráltak, hogy az imádás útján tovább kutassak.

A hazatérő jezsuiták közül Beöthy Tamás atya indított először olyan csoportokat, ahol imádkozó, imádkozni vágyó emberek gyűltek össze és osztották meg tapasztalataikat. A napi olvasmányok és a hozzá kapcsolódó instrukciók abba az irányba erősítettek meg, hogy Isten valahogy kommunikál az imádkozó emberrel. Nem az elméleteken, az erkölcsös viselkedésen keresztül, hanem valahogy a benső világunkon át sejlik fel.

alapjának tekintünk, ilyen például a menetelés, a teljesen nomád táborok és a zászlószertartás.

A tábor végén még 2 hetet Washington D.C.-ben és Floridában töltöttünk, ami szintén óriási kaland volt, de a más országokból érkező cserkészekkel együtt vacsorázni, cserkésztáncokat játszani énekelni, táncolni is óriási élmény. Rengeteg olyan cserkészzel találkoztam, aki esetleg amerikai, de a szülei magyarok, és tanult itt. Volt akinek csak a nagymamája magyar, és olyan sráccal is találkoztam, aki angol cserkész, 10 éves koráig itt lakott, és most ősszel költözik haza Szegedre. Ezek azok az élmények, amiket csak ajánlani tudok!

Szeretném megköszönni az egyházközösség támogatását, hogy adtak egy esélyt, segítettek egy életre szóló élmény megszerzésében, amit remélem, hogy a cserkészcsoportunk és a plébánia hasznára tudok fordítani hálaiként!

Bayer Ákos

*1106. Szent Bernát Cserkészcsapat
Őrsvezető*

Azóta is vonz és alakít, döntésekre készítenek és inspirál ez a benső kapcsolat.

Hatalmas megtiszteltetés és örömforrás számomra, ahogyan egy-egy lelki vezető és lelki gyakorlat kíséres során az emberek életében, benső tapasztalataiban felbukkan a Lélek - ahogyan Szent Pál fogalmazza: „...magunkban hordjuk a Lélek zsongóit.”(Róm. 8:23).

Amikor a **Hétköznapi lelki gyakorlata** során nap, mint nap visszatérünk figyelmünkkel oda, ahol az Úr mutatja magát, tisztul az a képességünk, amivel képesek vagyunk Ráhangolódni és minél inkább teret adni Neki az életünk által.

Talán így épül az Isten országa köztünk, hogy örömünk teljesebb legyen.

Bayer Mari

Babaház Barosson

Csütörtök délelőtt tíz óra. A plébánia udvarát hangos gyerekzsivaj veri fel. 21 éve a nyarakat kivéve hetente egyszer rendszeresen itt, vagy hideg esetén a hittanteremben gyűlnek össze a kicsi gyerekek otthon lévő anyukák, hogy beszéljessenek, a gyerekeik közösségben játszassanak, együtt lehessenek. 21 éve Soósné Németh Adrienne indította el ezt a programot néhány anyukával összebeszélve, a „szent imrés” alapokat felhasználva. 1998-ban jött el egy olyan pillanat, amikor a régi nemzedékek már nem működtek, viszont sok új család érkezett Barossra, vagy akik itt születtek, szülőkké váltak, és szerettek volna egy új közösséget létrehozni.

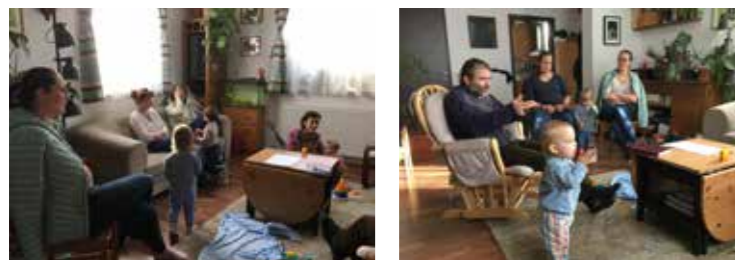
Így indult el a Babaház, ami hamar olyan helyé vált, ahol az új családok közelebről megismerhették a közösség tagjait, és ha akartak, bekapcsolódhattak a templomi közösségbe. Az így kialakult magban fogalmazódott meg a vágy, hogy még több közös program legyen, olyan is, amibe az apukák is becsatlakozhatnak. Így találták ki például a szálláskeresést, a közös adventi koszorúkészítést, ünnepi barkácsolást, közös bográcsozásokat. És még tovább lépve ebben a közösségben merült fel, hogy legyen egy nyári tábor is, ahol a családok együtt eltölthetnek néhány napot. Ez 2006-ban meg is valósult, és azóta is minden nyáron a plébániai családok kivonulnak pár napra a természetbe, hogy együtt legyenek.

Ahogy teltek az évek, új generációk váltak szülővé, új anyukák érkeztek, a régiek visszamentek dolgozni, így 2009-ben Hajderné Tisze Zsófia vette át a Babaház vezetését, folytatva a hagyományt, és meghagyva a lehetőséget az anyukáknak a találkozásra. Ebben az időben alakult ki, hogy nyáron sem tartott szünetet a Babaház, hanem ilyenkor egymásnál tartották meg az alkalmakat.

Amikor ő is visszament dolgozni, Ruszthi Zsófia lett az, akinek fontos volt, hogy a Babaház megmaradjon. Ekkor merült fel új igényként, hogy az anyukák ne „csak úgy” beszéljessenek, hanem adott témakör mentén, például keresztény szellemiségű önismereti könyvek alapján, vagy nevelési kérdésekről. Ez a hagyomány azóta is folytatódik, sőt, néha külsős előadókat is meghívunk, ill. van, hogy Mazgon Gábor atya tart egy lelki délelőttöt az anyáknak.

Az első babaházas gyerekek közben felnőttek, de az újabb és újabb gyerekek azóta is vidáman szaladgálnak, hintáznak, csúszdéznek a barossi plébánia udvarán.

Hazslinszky Emese

Szeretettel várunk minden kisgyermekes anyukát csütörtökönként 10-12-ig a plébánián a Babaházba. A gyermekeket kint játszótér, bent éneklés, mondókázás várja, amíg az anyukáknak lehetőségük van előre tervezett témákról, vagy kötetlenül beszélgetni, lelki-leg feltöltődni!

Missziónk: Megszólítani az embereket és továbbadni a hitet

Interjú Szauer Kristóffal és Emíliával

Az eddigi interjúk során mindig úgy alakult, hogy olyanokkal beszélgettem, akik nem itt nőttek fel Barosson, ahogy ti se. Ezért először tőletek is azt kérdezném, hogy hogy kerültek ide Barossra, mikor és honnan érkeztek ide, mik voltak az első tapasztalataitok?

Kristóf: Mi Felső-Krisztinavárosból (XII. ker.) ismerjük egymást Emivel, ott ismerkedtünk meg, ott is házasodtunk, és egy egyéves kőbányai kitérő után itt a Rózsakerti lakótelepen vásároltunk lakást magunknak. Akkor az egyik alkalommal elmentem ide a barossi templomba – Marczis Ferenc atya volt akkor a plébános – és azt tapasztaltam, hogy itt sok a ministráns, és nagy élet van. Legközelebb már Emi is eljött a két hónapos Jankával. Ez 24 éve volt, akkor kerültünk ide. Az emberek nagyon nyitottak voltak, Emi pl. Czettele Győző szőlőszőlő, illetve ahogy Jankát tologattuk, Szirmai Tamás is kedvesen benézett a babakocsiba. Később az uszodában egy véletlen folytán Fodorékkal is megismerkedtem, akik nagyon barátságosak voltak, majd meg is hívtak magukhoz vacsorára. Ott éreztünk egy befogadást.

Volt akkor valami kisközösség, amihez tudatok csatlakozni?

Emi: A Babaház volt az első ilyen közösség, de az akkor még nem létezett. Korábban a baptista lelkész felesége tartott otthon kismamakört. Ott a kisgyerekeinkre vigyázott valaki egy szobában, és közben az anyukákkal bibliai témákról beszélgettünk, pl. nők a Bibliában. Többen jártunk oda a plébániáról, többek között Soós Adrienne, meg én is. Később Adrienne megszervezte a Babaházat a saját plébániánkon is – megbeszélte (Verőcsei) Gábor atyával, többször hívott minket az alkalmak előtt, de nagyon lassan, nehezen indult be. Szép lassan aztán kialakult, majd az első táborokat is ők szervezték meg. Nekem ez volt az első közösségi élményem itt.

Kristóf: Nekem Emi mesélt a Babaházról, a családokról, de nekem akkor még ők nem igazán voltak ismerősek. Egyik évben szálláskeresést szervezett Adrienne, és akkor jött hozzánk az egyik itteni család. Emi már tudta, kik ők, de nekem fogalmam nem volt, csak a vacsorán ismertem meg őket. Megjöttek, és kiderült, hogy a férj szintén szakmabeli, és persze végig szakmáztuk az egészet. A szálláskeresés nagyon segített abban, hogy megismertük egy kicsit egymást. Az első igazán közösségi élményem nekem a jádsdi családi tábor volt, amit Bayer Mari, Adrienne és Hajder Zsófi szervezett. Én még soha ilyen nem vettem részt korábban, és ott érezttem azt, hogy itt valami van. Utána már nagy lelkesedéssel tudtam menni Patcára, a következő táborba.

És most tartoztok itt valamelyik közösséghez?

Kristóf: Rendszeresen járunk a Páros péntekre, bár sajnos most ősszel több alkalommal hiányoztunk, mert mindig volt valami programunk.

Emi: De ha azt mondom, hogy közösség, akkor nem biztos, hogy ezt mondanám. Szerintem inkább az egyházközösséghez tartozunk, mint közösség. Most felmerült, hogy egy szűkebb kör, néhány házaspárral alakítunk egy kisebb közösséget, de ez még folyamatban van.

Magatokról is mondtok pár szót, mivel foglalkoztok?

Emi: Mi a XII. kerületben nőttünk föl egymástól néhány percre. Akkor volt az esküvőnk, amikor a diplomaosztó, elhelyezkedtem valahol, egy kicsit dolgoztam, de hamarosan megszületett Janka. Utána mindenfélét próbálkoztam, elvégeztem egy tolmács szakfordító képzést, sok mindenben gondolkodtam, hogy mit lehet így gyerekek mellett. Ezután egy filmszövegfordító tanfolyamon is részt vettem, de sajnos arról is kiderült, hogy iszonyú szűk határidőkkel kell dolgozni. Én a sok kis gyerekek mellett nem tudtam erre ennyi időt szánni. Egy minőségbiztosítási képzésre is elmentem, de látszott, hogy itt is határidők lesznek, és azt se fogom tudni tartani. Végül 13 éve elkezdtem a Katica játszócsoportot, de akkor még csak két délelőtt volt 9-től 12-ig. Nagyon

óta vagyok vállalkozó.

Emi: Addigra a bölcsiből nekem már volt egy fix bevételem, és úgy döntötünk, hogy most érdemes megpróbálni, adtunk neki 2 évet, és azóta is működik. **Sokféle szolgálat jut eszembe, ha rátek gondolok: a gazdasági munkacsoport, te ugye testületi tag is vagy Kristóf, a kert rendbeszedése, az éves túsírak, most az Antióchia. Valahogy mindig vállaltok feladatokat. Ezek megtalálnak titeket, vagy nektek jut eszetekbe, hogy szeretnétek valamit adni, hogy alakultak ezek a vállalások nálatok?**

Emi: Amikor a gyerekek kicsik voltak, akkor én nem feltétlen könnyen éltem meg, hogy Kristóf mindenfélét vállalt. Őt valahogy megtalálták a feladatok, én meg úgy érezttem, hogy megint bonyolíthatom egyedül, megint itt marad minden rám. Volt egy időszak, amikor én ezt teherként éltem meg. Aztán egy idő múlva úgy fogtam föl, hogy ő azt adja a közösbe, hogy oda megy, én meg azt, hogy itthon toloom közben a szekeret, és ezzel én is adok valamit áttételesen. Jóval később tudtam én is adni valamit a közösségnek, ahogy a gyerekek nőttek, és a napi teendők lényegesen lecsökkentek. Pl. a vízi túrában nekünk volt részünk fiatal korunkban, és nagyon szerettük volna újra átélni, hogy a gyerekeink is vegyenek részt benne, de társasággal jó ezt igazán csinálni.

fokozatos volt a dolog, mire kialakult a mai családi bölcsőde.

Kristóf: Én Győrbe jártam a bencésekhez gimnáziumba, majd Sopronba jártam egyetemre faipari mérnök szakra, és az első munkahelyemen, egy nagyobb asztalos belsőépítész cégnél 17 évig dolgoztam projektmenedzserként. Mikor jött a válság, elmentem egy kisebb céghez egy évre, aztán három évig egy győri kereskedő és kivitelező cég budapesti irodájában dolgoztam. 2013

Kristóf: Az első feladat, amire emlékszem, hogy Verőcsei Gábor atya felkért, legyek testületi tag. Akkor azt érezttem, hogy nekünk dolgunk van itt, nekünk feladatunk van, és nem csak annyi a szerepünk, hogy a húsvéti misén az első két sorban ülünk, vagy hogy a körmeneten elöl menjünk. Én nagyon nem akartam, hogy ki legyen emelve. Én is csak egy vagyok a sok közül, csak így láthatom, mik a gondok, a problémák. Pl. emlékszem, hogy már akkor felvettem, hogy a húsvéti körmeneten valahogy meg

kéne oldani, hogy hátul is hallatszódjon az ének, ami akkor talán meglepő volt sokaknak a testületben. Az volt bennem, hogy kicsit át szeretném formálni az egészet. Később, amikor már választottuk a képviselőtestület tagjait, már azt érezttem, hogy a testület tényleg feladattal van ott, és aktívak a résztvevők. Most sem tudok olyat mondani a testületből, aki ne venne részt folyamatosan valamilyen feladatban. Valószínű az alkatomból adódik, hogy szeretek feladatokat találni és elvállalni. Van, hogy én látok valamit, valamikor megtalálnak. Amúgy meg szívesen teszek a többiekért.

Nemrég indult a plébánián az Antióchia katolikus ifjúsági közösség, aminek ti vagytok a “szülei”. Hogyan kaptátok, miért vállaltátok ezt a feladatot?

Kristóf: Gábor atya helyesen ismerte fel szerintem, hogy a 18 év fölötti fiataljaink szép lassan elszívárognak a plébániáról. Jó esetben egy másik plébániára, pl. Szentimre városba, rossz esetben el a templomtól távolra. Atya próbálkozott korábban a 20+ busz közösséggel, hogy az itteni fiataloknak legyen egy keresztény, katolikus közösségük. A cserkészlet egy hihetetlen jó közösséget épít, de az egy véges folyamat, és ott nem a hitbéli dolgok megerősítése az elsődleges cél. Ahogy beszélte néhány házaspárral, kialakult benne, hogy az Antióchia segíthetne ezen a problémán. Akkor megkért három házaspárt is, többek között minket, hogy gondolkozzunk rajta, elvállalnánk-e ezt a feladatot.

Tájékozódni elmentünk a budaörsi Antióchia szülőpárjához, és ott volt egy egész estés beszélgetés. Ők lelkesen meséltek róla, sőt, időközben a közösségbeli fiúk is megérkeztek, és ő is nagyon fellángyozva mesélt az Antióchiáról. Úgy jöttünk haza, hogy lehet-e erre nemet mondani?! Kíváncsiak lettünk. Végül úgy alakult, hogy mi tudtuk elvállalni, az Antióchia közösség gondozását, de a másik két házaspár is sokat segít a feladatokban.

Pontosan mi a feladatokat, hogyan működik az Antióchia?

Kristóf: Mi adjuk a háttérrel a fiataloknak. Nem irányítjuk őket direkt módon, inkább csak terelgetjük őket, figyelmeztetjük őket időben a feladatokra stb.

Emi: Az egész Antióchiának van egy pontos módszertana, amit a jezsuiták írtak le. Az egyik fontos eleme a heti találkozás, aminek imatálalkozó a neve. Igen pontosan meg van határozva, hogy mik ennek az alkalomnak az elemei. Nekünk kell örködni, hogy eszerint történjen az esemény, ne másfelé menjen el az együttléttel, hogy valóban meglegyen a mély tartalma. A technikai háttérrel is mi biztosítjuk, tehát hogy rendelkezésre álljon egy helyiség, hogy összeálljon az agapé, mert minden imatálalkozó végén van egy agapé. Mi tartjuk a kapcsot

„Magasztalja Ielkemet az Urat, és szíve ujjong megváltó Istenemben, mert tekintetre méltatta szolgálója alázatosságát.”

latot a plébánossal, szóval ilyesmi feladataink vannak. Ez az egész hasonlít egy hittan „önképző körre”. Fiatalok szolgálnak fiatalokat.

Az egyik lényegi eleme még az imatalkozók elején az ú.n. bevezető. Ez annyit jelent, hogy valaki felkészül egy témából, most pl. advent első hétében a vágyakozás témájából. Aki ezt elvállalja, annak segítünk felkészülni a többi házaspárral együtt. Van egy vezérfonal a témához, amit a jezsuita rend állított össze nagy gondossággal, hogy a bevezetőnek nagyon személyes és tartalmas mondanivalója legyen. Pl. olyan instrukciókat kapnak, hogy most gondold át, beszélj erről, olvasd el azt a bibliai részt, erről mi jut az eszedbe, mire szoktál te vágyakozni stb. Elmondja az alkalom elején az adott fiatal a bevezetőjét, amit egy kiscsoportos megosztás követ. Ehhez ők elvonulnak beszélgetni, de ezen mi már nem veszünk részt. Azért nagyon fontos, hogy a bevezető jó legyen és személyes, hogy a kiscsoportos beszélgetés már mélyről induljon, lényegi, tartalmas és személyes legyen. Egyébként pedig sokat éneklünk, pl. saját antióchiás énekeket, ill. sok egyéb ismert gitáros éneket.

Mikor kezdtétek ezt el, hogy alakult eddig a barossi Antióchia?

Kristóf: Tavasszal volt a nulladik hétvégén, akkor kezdődött Budaörsön, mert ők a szülő közösségünk. Ezek a közösségek mindig egy adott plébániához, egy paphoz, egy szerzeteshez tartoznak, tehát a templom, az egyház ott áll a közösség mögött. Ez nem csak egy csoport valahol, hanem ez a

Baross Gábor-telepi Jézus Szíve Antióchia.

Szeretnénk, hogy a jövőben gyarapodjon létszámban a csoport, mert ez most még nehezen megy. Igazán nagy lelki löketet a félévente rendezett közös hétvége ad. Lényegi vonása az Antióchiának a missziós lelkület: mindig szeretne újakat meghívni tagjai közé, Krisztus követésére, ezért ezekre a hétvégékre a fiatalok hívják el egymást. Az ő dolguk az is, hogy ha jönnek újoncok, törődjenek velük, ne hagyják magukra őket, tehát befogadják őket a közösségbe. Ez az egész rendszernek egy fontos aspektusa. Alul és fölül is nyitott a közösség, idővel folyamatosan változik az összetétele, hiszen mindig belenőnek újabbak, és kirepülnek belőle azok,

akik pl. családot alapítanak. Ezért is fontos a missziós lelkület, a fiatalok állandó elhívása.

A "hétvége" az antióchiások ünnepe, egy nagyon markáns lelki élmény. Péntek délutántól vasárnap estig tart azzal a céllal, hogy erre az időre minden mást tegyenek félre a fiatalok. Célja, hogy elindítsa, vagy megtámogassa azt a folyamatot, aminek révén a keresztény nevelést kapott fiatal hite saját kincsévé, meggyőződésévé és belső irányítójává válik.

Mi azt javasoljuk, ugorjanak bele, próbálják ki, hogy milyen egy ilyen hétvége, mert az élményt tényleg nehéz szavakba önteni, ezt át kell élni. Az egész hétvége olyan, mint egy jól felépített lelki gyakorlat, ami sokakat magával ragad. Egy ilyen hétvégén 14 bevezetőt tartanak a fiatalok, amit egy komoly felkészülés előz meg. Ebben nagyon sok munka van. Előtte akár háromszor, négyszer is eljönnek hozzánk a fiatalok, hogy átbeszéljük a témát - ezt hívjuk műhelyezésnek egyébként. Szóval ez tényleg nagy munka nekik és nekünk is.

Van igény a fiatalokban ilyen mély témákra? Meg mernek nyílni, mennyire nyitottak?

Emi: A budaörsi egy régóta működő közösség, és elképesztő, ahogy meg mernek nyílni egymás előtt. Döbbenet, vagy akár a könnyeinkkel küszködve hallgattuk őket mi is a nulladik hétvégén. Bátran mondhatom, hogy a bevezetők nagy része olyan, hogy bárki szívesen meghallgatná, és ezeken a hétvégéken ahhoz csinálnak kedvet,

hogy a többiek is ugyanígy megnyílnak, beadják magukat.

Mire lehet igénye a fiataloknak? Szerintem arra, hogy a vallásos nevelés, amit otthonról kapott, ne egy nyűg legyen, ne úgy élje meg, hogy más azt csinálhat, amit akar, engem meg kötnék ezek a dolgok, amit a fejembe vertek idáig. Ha eljönnek ide, akkor azt láthatják meg, hogyan érezhetik ebben is jól magukat. Az ő katolikus mivoltukban is lehetnek ugyanolyan boldog, vidám, felszabadult fiatalok, mint az, akinek nem jelent Isten semmit. Ebben a korban elbizonytalanodhatnak abban az értékrendben, amiben nevelték őket, és az Antióchia segít abban, hogy magukévá, bensővé tegyék ezeket az értékeket, hogy saját elhatározásukból tudjanak rábólintani. És akkor már úgy léphetnek be a felnőtt korba, hogy a vallásukra őszintén igent tudnak mondani, és azaz szeretnék egy jó felnőtt életet élni. A felnőtté válásról szól végül is az egész.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus idején fő témája a misszió. Az Antióchiát is ez a missziós lelkület jellemzi, de nektek személyesen mi jut erről a szóról eszetekbe?

Kristóf: Nekem azt jelenti, hogy megszólítani embereket, akik ide költöznek a környékre, megjelennek a templomban, de még nem része egyik közösségnek se. Saját missziómnak érzem, talán az alkatomból adódóan, hogy ha látok egy embert, aki nyitott, vagy arra vár, hogy megszólítsa valaki, ahhoz odalépek, megismerkedek vele, meséljek neki a közösségről, vagy akár biztatni, hogy iratkozzon fel a levelezőlistára. Úgy gondolom, nekem ez a misszióm, talán nem vagyok szereptévesztésben, mert egyébként nem éreztem eddig soha elutasítást, sőt, inkább az a jellemző, hogy jó néven veszik.

Emi: Nekem a hit továbbadását jelenti széles körben, de egész máshogy, mint Kristófnak. Tehát akár azt, hogy a Katicás kisgyerekeknek keresztény értékek mentén beszélünk, így nevelünk. Pl. karácsonykor a kis Jézus, Szűz Mária valamilyen szinten szóba kerül, nincs halloween dekoráció. De egészen egyszerű dolgokban is megnyilvánulhat kezdve a tanárjándékoktól a kísérő szövegen át, amiben ilyenkor azért Krisztus születése mindenképp benne van.

Müller Eszter

Katekumenátus Barosson

Nagyjából egy évvel ezelőtt vágtunk bele: legyen katekumenátus, mert néhányan jelezték, szeretnék felnőttként beavatódni az Egyházba. Bennem megmozdult valami: ez nem csak egy újabb csoport, hanem annak az igazi vágya, hogy közelebb kerüljünk Istenhez. A katekumenátus egy ősi intézmény: felnőttek felkészítése a beavató szentségekre (kereszttség, bérmálás, eucharisztia), aztán évszázadokig, amikor főként gyerekként kerültünk az egyházba, háttérbe szorult. A XX. sz. új kihívásaiban a II. Vatikáni Zsinaton az Egyház ismét életre hívta. „A katekumenátus intézményének lényege a kereszténnyé válás: Jézus Krisztus Örömhírének és mindenekelőtt Jézus személyének a megismerése, elfogadása, befogadása és megszeretése.” (KK) Miután Gábor atya felkért a megszervezésére, tudtam, hogy ehhez csapat kell, mert az Egyház, ami meghív, maga is közösség. Aztán elkezdtünk rendszeresen találkozni, és lassan elmosódtak a határok befogadók és befogadásra vágyók között. Azt éreztük, hogy mind ugyanazért vagyunk ott, hogy megosszuk azt a vágyunkat egymással, hogy az Istenről beszélhessünk és Őt jobban befogadjuk. Később még csatlakoztak hozzánk néhányan, akik már bérmálkoztak, de szeretnék a hit alapvető kérdéseit újra átgondolni. Megkértem a csoport tagjait, osszák meg gondolataikat, hogy mit is jelent számukra ide tartozni:

„Három házaspár fogott össze, hogy vezesse a plébániai katekumenátust. Mindhárom családban elég hamar rájöttek az édesanyák, feleségek, hogy kisgyerekek mellett ez a közös munka nem megy, így a három apa maradt a porondon. Élvezetes az együtt-dolgozás, egymásra számítás, még ha nem is gyakori, hogy hármásban maradjunk: marad a levelezés rutinja.

A nagyobb élmény mégis az, hogy rendszeresen beszélgethetünk emberekkel, akiket valóban érdekelnek hitük alapjai. Nem hittanórát tartunk, hanem élményszerű beszélgetések alakulnak ki a kérdések alapján. Nem számonkérünk, hanem tapasztalatokat osztunk meg. Ahányan vagyunk, annyiféle Isten-arcot hordozunk magunkban. A beszélgetések pedig segítenek ezekre az arcokra rátalálni.” (Róbi)

„Először arra gondoltam, hogy hittan-szerű oktatás lesz. Amit nekem ad: A dolgok mélyére látást, más fajta szemléletet, jó hangulatot. Elmélyülésre sarkall azokban a témákban, amiről beszélgetünk, néha még folytatnám a beszélgetést, de véges az idő... Hálát adok, hogy szabadidőtből a családoktól jöttök, hogy okítsatok minket.” (Zsuzsi)

„A katekumenátus nem túlságosan didaktikus, inkább inspiratív. A csoport vezetői által kialakított jó hangulat ösztönöz arra, hogy elmondjuk a gondolatainkat, és mély megnyilatkozásoknak is tanúi lehetünk. A téma sokrétű, a vezetők nyitottak, az általuk kezdemé-

nyezett dialógusba bekapcsolódva merülünk el egy-egy kérdésben.” (Gábor)

„Eddig csak egy alkalmon tudtam részt venni, de jó élmény volt látni, ahogy a felelősök teljes összhangban vezetik a csoportot és a témához kapcsolódó "feladatok" kapcsán őszinte beszélgetés alakult ki közöttünk. Érdemes máskor is részt venni! Ahogy a templomi hirdetésben is hallottuk: »nem csak bérmálkozásra készülőknek«” (Helga)

„Azt érzem, hogy a katekumenátus valami olyan hiánypótló, új betöltő esemény, amit már most várok. Őszintén nem tudom, hogy a világ, amiben érvényesülni vagyunk kénytelenek, az ilyen kicsavarodott, vagy én vesztettem talajt, és ezért ennyire megdöbbentő ez a helyzet. Pedig ha ránézünk életünk minden téren a "szép jövő" ígéretével kecsegtet, csak belül érzem, ha Isten ígéje nélkül próbálok ezt tovább vinni, abból óriási bajok lehetnek.” (Dávid)

„Olyan témákról, gondolatokról beszélhetek, amelyekről más közösségben eddig még nem volt lehetőségem.” (Attila)

Úgy érzem, az, hogy jelen van ez a csoport a plébánián, jelzi, hogy van bennünk vágy Istenre, és van mód is arra, hogy lépünk felé, jelzi a közösségünk nyitottságát és azt, hogy mindig kell lépéseket tennünk Isten felé.

Akit érdekel a katekumenátus, nagy szeretettel várjuk kéthetente kedden este!

*Hervai Pál
hervai.pal@gmail.com*

ANTIÓCHIA HÉTVÉGE

Már most írd be a naptáradba:
2020. március 27-29.
gyere el – éld át – hátha betalál!

Egyházközségi tábor Horány, 2019

